

Пристою коло тебе і візьму

Микола Вінграновський

Пристою коло тебе і візьму
Ту вогнелику пам'ять незабуту:
Переведу на слово, на тасьму,
На руку ту, що нас веде за руку.

Гірка моя прискорена любов:
На світі Севастополів немає!
Пострілена і перебита кров
Мене далеко й довго обнімає.

То не могили братські — очі йдуть:
Не дивляться ні каро, ані синьо...
Ми з вами, добрі: бути! бути! бути!
А слива зацвіла так синьосливо...

А літо синє підніма крило,
Летить до себе наче — а від себе...
Щасливе небо — з вами теж було.
Не віддавайте неба нам. Хоч треба.

Нам треба вас. Ми є, але без вас...
У братським поіменні й безіменні
Ваш каро-синій, синьо-карий час —
На всі часи знаменні і священні.